

SAMOBORSKI LIST

Glasilo za lokalne interese.

God. XII.

U Samoboru, 1. listopada 1917.

Br. 19.

Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u
— PRETPLATA na pol godine za
K 3—, vanjska K 3, a latencijstvo K 5.

Uprava i uređništvo nalazi se
TRG LEOPOLDA SALVATORA br. 3
(Nakara' S. Šek.)

OGLASI: prima uprava prema cjeniku. Za
oglas, koji se više puta svrćuće, daje se
znatan popust. Rokopisi se ne vraćaju.

P. n. gg. vanjske pretplatnike, koji nam nisu priposlali pretplatu za „Samoborski List“ za g. 1917. molimo da to učine čim prije Troškovi za isdavanje lista dnevno su veći, pak to gg. pretplatnici neka izvole uvažiti.

Uprava.

Trgovina voćem.

Ovaj rat naučio nas koješta, a briga za svagdanji život sila nas, da izadjemo iz one stare i bezbrižne kolotečine i počimamo novi život. Prijašnjih godina nije se kod nas baš mnogo brinulo, kako, da se unovči prirod voća. Jabuke i kruške bile su samo jedna sporedna stvar u gospodarstvu i ako su slučajno koje godine dobro obrodile, to se tim voćem gospodarilo posvema lakoćom i niko se baš nije mnogo brinuo, hoće to moći unovčiti ili ne. Došao, gdje kada koji strani trgovac, kupio voće „n. prek“ i stvar je bila svršena. To isto se događalo i sa šljivama, samo što su gospodari volili peći šljivu kod kuće onako na malo, ali da bi od tih šljiva tražili i druge koristi, to nije nitko ni pomislio.

Danas je nastao jedan preokret u voćarstvu i bude li taj preokret postavljen na jednu solidnu i pravu trgovačku bazu, mogao bi biti za naše gospodarstvo od veoma velike koristi.

Ratne slike iz Trsta.

Rat je. Krvav, zlokoban rat. Europa je u plamenu. Milijuni vojnika biju se. Narodi i države, sve se to usipilo i zavalilo u krvavu borbu. Padaju ljudi kao žito klase ispod oružja, jecaju ranjenici na bojištima. Uništavaju se gradovi i sela. Narodna blagostanje i ljudski imetak razara se. Ništa nije sjegnulo ondje, gdje bijesi krvavi bijes ovog svjetskog rata. Moderna ratna tehnika obratila je svoja razorna snaga protiv svih tih civiliziranih naroda: protiv živinskoga, biljninskoga i rudninskoga čovjeka. A najtužnije je ondje, gdje se ratne fronte, gdje neprijatelj svoji do zubi oboruje protiv neprijatelja. Da, tako je. A hoće li taj ratni bijes jednom prestati? Kako?

Najtužnije je i najzlokobnije mesto tako na obalama Jadranskog mora. Tuga, jad, besmisao i nevođa se sve strane. Čovjek izgubio je sjegnulo. Na pragu smo krvavog austro-talijanskog bojišta, ondje, gdje se rat i nekod bistra. Sela, slijeva se, a moraju, Jadransko more. Ondje, gdje je ljepo selo, Trst, gdje se sa svojim velikim palačama i crkvama, sa svojim krasnim kućama, trgovinama i ulicama, sa svojim lukama, brodicama i trgovačkim skladištima, u kojim se posjedaju stakala i ogledalnice, sve bije smrtonosna protunova-

Rakija se na malo više peći se može a šljiva ne obrodi svake godine jednako i zato će nastati jedna nova prirodna grana, a to je sušenje šljiva. Borna je danas u tom vrljaka, a može se i naša trgovina dobro razviti, bude li stvar sa ozbiljne strane pograbljena. Jabuke koje naša okolica ima veoma su lijepe i ovo podneblje u opće voću prija i zato ih se ovdje već sada dosta goji. Ima već mnogo lijepi vrsti koje bi se sa malo njege, veoma lijepo unovčiti dalo, dočim su dosele bile pošio potro prodavane ili prešane za jabučnjak.

Valjalo bi sastaviti jedno dobro i solidno društvo za export voća, koje bi imalo i dužnost, da nadzira i samo gojenje voćaka, da se čim ljepši rezultat postigne. Ni malo se ne varamo, da bi uspjeh tog rada bio vanredan, a naš bi seljak imao novi prihod svog gospodarstva.

Kod nas je jedna velika pogreška, da se ljudi premalo bave voćkom. Seljak pa i naš gradjanin zasadi voćku i više ne pita zanju, već samo dolazi u jesen da vidi, imali šta za brati.

I to bi bila jedna od glavnih zadaća društva, da upućuje ljude na njegu i brigu i brigu oko poboljšanja voćki. Uvjereni smo, da bi naša polja za koju godinu bila puna voćaka, a da to drugoj kulturi nitl najmanje škodilo ne bi.

ake robe i industrijskih proizvoda naše države. Da, ondje u slobodnoj luci, gdje su prije rata ljuđali se grdni parobrodi i jedrenjaci, koji su dovozili iz svih pet strana svijeta raznovrsnu robu iz Azije, Afrike, Australije, nove Zelande i Amerike u Trst, a odvozili iz Trsta u te iste svjetske krajeve naš staklo, naše rukotvorine, porcelan, staklarije, željezarije, pokućstvo, stolarstvo i druge industrijske proizvode, ondje, u toj našoj luci, gdje se tpače i tpače naših stonara i naših radnika dnevno od rana jutra do kasne noći vrte i radiše u značajnog avog lica, da, ondje, u toj našoj velikoj i svjetskoj luci danas raste zelena trava, druč i kopriva. Ne ima više u toj luci ni stonara ni radnika, ne ima parobroda ni jedrenjaka, ne ima života ni rada. Sva je obamrlo. Ali zato se vide po toj našoj luci vojnici kopani i pomorski, svimljeva se o strahama dnevnog, sunca i o bliješim tragovima noćnog mjeseca mjedeni obrambeni topovi, obrambeni prema moru, protiv svoj oboji naše. Parobrodi, gdje danas stoje i gospodare talijanski vojske. Jer ovdje, od Opatca, Sloboda i Trsta seljaci talijanski aeroplani sa svojim ubojnim bombama i do-lijeci k rana, da nad Trstom isbače svoje smrtonosne i razorne bombe. Mi ovdje do-lijeci talijanski i engleski monitori, koji protiv

Zamislamo se u to, jer nas pošlje rata čeka još teža borba za život i zato moramo nastojati, da izrabimo sve grane našeg gospodarstva, da već jednom i mi dođemo do onoga, što se u tudjini kroz godine radi i što svakome mnogo koristi daje.

X.

Naši vinogradi.

Ovogodišnji rod kao i prirod je tako čudnovat, da postaje za svakog vinogradara jedna zagonetka i mi stojimo pred jednim neriješenim pitanjem. A tko će ga odgonetati i tko nam može upute dati? Bilo bi poželjno znati, dali se naši stručnjaci time bavili i dali će tražiti uzroke ovim nerazjašnjenim stvarima. Vidjeti smo dosta vinograda, gdje su neki propali pravama, neki po polovini, prem su malo ne svi obradivani po prilici jednako. Opažao sam vinograde u Gizniku, na Stražniku i Jelenščaku. Svi su malo ne stradali. Vinogradi u Gizniku sjeverna gornja strana stradala je jako, dočim su južni i istočni kao oni u donjem Gizniku, stradali manje. U Jelenščaku su stradali neki na južnoj strani a neki na sjevernoj, dočim su ostali bili u donrom stanju. Tako je jedan u Jelenščaku stradao samo po sredini, dočim je groždje sa lijeve i desne strane ostalo posve netaknuto i tako lijepo, da ga već od 1908 nije bilo. U tom vinogradu bilo deset redova

Trstu izbacuju iz svojih datekonosnih topov^a za mora svoje strašne i smrtno granate.

Krasna je sedjetja. Šareni svijet vrvi po ulicama Trsta. Trgovci i mornari obala puna je ljudstva. Tamo u blizoj dolini, iz visina grada Devina i pravcem prema brdu Grmadi, riču topovi najjačih kalibara. Njihova grmljavina odjekuje Trstom. Čovječje oko gleda ove brbljike preko morskog arcala. Ali nitko se ne vidi. Topovima magla obasira je njihove vibrave. Božje sunce sja i grije zrak, zemlja i ljudi i ne bojištu i izvan bojišta u Trstu. Samo s razlikom, što na bojištu, padaju tisuće i tisuće ljudi, a u gradu Trstu i u njegovoj okolici umiraju talijanski aeroplani sa svojim bombama, ili engleski i talijanski mornari monitori sa svojim granatama pojedince: dvoje, četvero, desetoro, dva-desetero ili i više ljudi, žena i djece, — po ulicama, trgovinama ili kućama. Smrt je smrt. Ona se šteti ni vojnika na bojištu, ni gradjanina u gradu, ni seljaka na selu. Ta, rat je. A sudbina je odmjerenja. Komu je sudbina, umrijeti će razderan ili od bombe ili od granate ili da od bolesti umrijeti na posliji u svojoj kući. Tako je sada, jer je rat.

u sredini, sasvim zaraženo i propalo, dočim je jedanaesti red bio posve zdrav i ne taknut. Vinograd je jednako obradljiv i imadu iste nasade, kao ono što je stradalo. Pred tom pojavom stane čovjeku pamet i vinogradar gleda tu pojavu, a da si ju protumačiti ne može. Koji su tu uzroci i zašto je jedno ostalo netaknuto i zdravo, a zašto je ovo tik njega posve propalo?

Do sada se krivilo tlo, vrsti groždja, pomanjkanje sumpora, a ovdje smo vidjeli, da sva ta misao pade u vodu i svi ti uzroci ne vrijede ništa.

Nama bi bio mio odgovor jednoga stručnjaka, da barma donjete kaže svoju misao o toj pojavi. Nisam stručnjak i ne može moje mišljenje biti mjerodavno, nu ono što opažam u ovih 15 godina, došao sam do jednog rezultata, pak ponakan ovom zlom godinom, znašam ga.

Naša je najveća pogreška, da nijesmo pazili na vrsti groždja koje smo sadili i da nijesmo izpitivali tlo i položaj. Kada nam je foksera uništila v ngrade, onda se samo žirilo sa rgnanjem i brzim sadjenjem da se čim prije dodje do novog prroda. Danas nam se to osvećuje i mi stradamo. Naši bi vinogradi i vino bilo mnogo bolje, kada bi se pazilo, u kojoj rudini raste koja vrst groždja. Čim se znade vrsta koja u kom položaju uspjeva, ne bi smjeli saditi drugo ništa, nego samo tu lozu. U Giziniku uspjeva osobito dobro samo mekane vrsti groždja, kao što je plemenka i slične, dočim ostale propadaju brzo i teško ih je braniti. Jelenščaki su osobito pogodni za traminac i graševinu te uspjevaju upravo izvrano.

Crne vrsti groždja uspjevaju kod nas lijepo i valjalo bi ih više saditi. Jedno sam

Veliki vojni trg u Trstu pun je ljudstva. Učelice od velike vojarne ustavljaju se svake pol ure pred električnom stanicom vagoni, puni ranjenika, koji dolaze sa bojšta električnom željeznicom sa Općina u Trst. Pored stanice teku pružnice električkog tramvaja. Na pružnicama čeka vlak od 4—5 vagona tramvajskih. Okolo naokolo stoje općinstvo i gleda kako teške ranjenike prenose iz općinskog električnog vagona u gradska tramvajska kola. Ta nedjelja je. Svijet ima vremena. A svijet je znatiželjan. Hoće, da sve vidi. Večer je lijepa, baš kao u mjesecu kolovozu. Pred trgovinskom kavanom („Caffè Commercio“), na uglu ulice nadvoivode Josipa, a u neposrednoj blizini općinske trčanske električne željezničke stanice, sede pri stolovima trčanski Hrvati i Slovenci. Razgovaraju se o ratu, ili čitaju. Baš ura pokazuje 7 sati u večer točno. Grozomoran udarac čuje se na jednom u zraku. Granata je. Prva granata sa morskih monitora u trčanskom zaljevu. Sve se drže. Svijet bježi. Oči ljudske zure silomice u zračne visine. Eno i aeroplana. Jedan, dva, pet i možda i više. Dakle valjda će i koja bomba prosviriti zrakom. Čuvaj glavu, koji mi ž. Prišlo pet časaka i opet gromor granate. Druga je. Ali gdje je pala? Dali ondje, gdje prva? Još se ne zna. Nu da, dolazi vijest, da je prva granata ubila i ranila ljudi, žene i djece. Koliko? Još se ne zna točno. Proteklo i opet pet časaka. Treća granata raspukla se. Svijet je uzbuđen do skrajnosti. Čuje se, da su razorana neke kuće i da je opet palo ljudskih žrava i još je iz toga pala svakih pet časaka po jedna granata. Dakle u svim sedam njih ubije su ranile su ljude, žene i djecu. Razorile su kuće i pokućstvo. Ali, gdje je kraj? Bog zna . . .

Fr. Kučinić.

groždje vidio i to je „siva biserka“, koja je uvijek lijepa i nikada joj ni Oidium a ni Peronospora škodila nije. Vidio sam ove godine trogodšnje trsove, koji su dali 2—3 grozda, a niti jedan nije bio laglji od 700 grama, dočim ih bilo i preko kilogram teških. Na deset godišnjem trau bili su isti! Dakle teorija koja postoji, da su samo mladi trsovi oporni, ovdje se ispunila nije. Ova vrst groždja odolijeva tom zlu i valjalo bi je više saditi i veću pažnju joj posvećivati. Istina je da vino od „sive biserke“ nije tako jako kao od Traminca ili Graševina, ali je bolje, nego je od Plemenke.

Naši su vinogradi zaraženi Oidijem tako vino, da bi ih valjalo sve isčupati, saditi u hrdinama drugu kulturu i tek za nekoliko godina ročeti novim rodnom.

Kada je svojedobno počela Peronospora to nam je pretila pogibelj, da će se vinogradi uništiti. To smo zlo donjete svladali, a sada je nadolazio oidi, hoćemo li toga tako svladati — neznam. Bojim se, da je ovo veća nevolja i da će naši vinogradi propasti.

Vinogradar.

Domće vijesti.

Akademski funkcionar u sveučilištu za školsku godinu 1917/18. Za dekana u logoslovnomi fakultetu izabran je za škol godinu 1917/18 prof. dr. Franjo Zagoda.

Jedan tih jubilej. Vrijedni župnik u Okic Sv. Martinu veleč. g. Oskar pl. Simić oslavio je dne 22. kolovoza o. g. svoju 40 godišnjicu misništva. Kako je svečar tih i skroman čovjek, tako je i proslava obavljena skromno, no srdačno. Spomenutog dana bila je ujedno i korona sv. čenstva okićkog crkvenog kotara, pa je tako bilo na okupu 14 svećenika iz ratog kraja, koji su sa dčnim jubilarcem proslavili tu zgodu.

Sam svečar otali žo je pjevanu sv. misu pod kojom je svirao i pjevaio župnik samoborski sa svojom gg. kapelanima par lijepih crkvenih pjesmica. Nakon sv. mise prije nego je otpočela sjednica svećenstva, rslovo je jubilarci krasnim riječima dekan v. g. Vjekoslav Milijan te iskreno njegove zasluge. Sav je prisutni kler pridružio se toploj čestitici i pozdravio srdačno sv. g. brata, koji je doživio dosta rjeleku zgodu — 40 godišnjicu svećenstva.

I narod je pokazao kod te zgodu lijepo štovanje svom duhovnom pasiru, jer je markar je bio radni dan, došao u lijepom broju sv. misli, da bude svjedok te svečanosti i da istakne očet svome dobrom župniku.

Vel. g. O. pl. Simić župnikuje u Okic sv. Martinu već 33 godine. U svojoj župli štovan je, jer je uohar dihovni otac svog naroda, u cijeloj okolici našoj cjenjen je kao izvršni gospodar, osobiti vočar, koji je kao takav stekao svuda priznanja.

Neka ga Bog pošlvi do skrajnih granica Judskog života. —

Milodari. Za kln Marijin darovali su dalje: Panika Luč 4 K, Barica Mihelić 4 K. — Župni ured toplo hvati.

Za ploču palih Samoboraca. Prečasn. gospodin Anton Starč, darovao 30 K, za ploču palih Samoboraca. Prečasn. gospod. nu na lijepom daru srdačno hvata.

Imenovanje stručnjaka za iskorišćivanje voća. Savezno a okružnom zemaljske vlade, o njena za narodno gospodarstvo u pogledu sušenja voća i pripremanja pekmeza javlja se, da je kr. sem. vlada na molbu „Prunisa“ u svrhu što intenzivnijeg rada oko iskorišćivanja voća va prehranu pričanstva dodijelila ovome svoje stručnjake. Za gospodarstvo u Samoboru, te zapadni dio županije zagrebačke i županije varaždinsku, imenovan je gosp. Pavao Cesar putujući učitelj. Zadaća vladinih stručnjaka jest, da porade kako bi navod što više prona. oko pripreme voća za prehranu, i da

ga točno pouče u sušenju voća, kuhanju pekmeza, otpremlu voća i spremanju istoga za zimu, praviljenju voćnog vina i octa. Osim toga ovlaštjeni su rečeni stručnjaci, da mogu vršiti nadzor nad stručnim radom sredotočnih pećara, naročito da li ove udovoljuju odredbama glede preradbe 25% prroda šljivice u pekmez i suhu šljivu.

Mjeana organizacija Udruge javnih činovnika u Samoboru održala je svoju godišnju glavnu skupštinu na kojoj su izabrani gg. Valentin Tomić, kot. sudac predjednikom; Mirko Kršnjavi, kot. predstojnik, podpredsjednikom; Bogumil Tomić učitelj, tajnikom, Stj. Bosanovic, opć. blagajnik, blagajnikom; u odbor: Stj. Jakčin, Josip Čop, Geza pl. Horvath, Marko Katic i Jos. Simončić. U reviz. odbor izabrani su: Dr. Betaj, Milan Lang i Branko Mihelić, a kao zamjenik Benković i Saraga.

Budući da se oruž. aprovizacije želi proširiti osim brašna nabavom i drugih životnih namirnica, to su kao spremljari izabrani po skupštini Marko Katic, Fr. Ločeta i Branko Mihelić. Ova trojica primat će robu i razdijeljivati je među članove. — Zamoliti će se g. Bahovec i gospodarstvo društvo za najam prostorija na trgu.

Za samoborske siromašne darovao je gosp. prof. Josip Mitaković iz Sarajeva 3 kruna.

Početak školske godine. Danas započela je nova školska godina. Sv. misa sa zazivom Duha svetoga bit će u 8 sati. Po banskog naredbi počinje ova škol. godina mjesec dana kasnije t. j. umjesto 1. rujna započelo je 1. listopada. Ove će se godme škol. obuka održavati u škol. zgradi, koja je kroz zadnje 3 škol. godine služila crvenom križu kao bolnica, ali je sada ispraznjena, te opet uređjena za školske svrhe.

Dar siromašnoj škol. djeci. Umjesto vijenca na odar svog tasta gosp. Florijana Lacka, darovao je gosp. Stjepan Mihelić, akcesista kot. oolasti, 10 K za siromašnu školsku djecu.

Darovi udovicam i siročadi palih hrvatskih ratnika. Za uoove i siročad na polju siave poginulih hrvatskih ratnika sabrao je redarstveni povjerenik g. Kern ujepu svotu od 115 kruna. — Darovala su ova p. n. gg.: po 20 K: Ljubica pl. Zunać, Rudolf Hiračić; po 10 K: Ivan Budi, Franjo Sami, Samoborska štediona, Franjo Filipec, Anton Filipec; po 5 K: bar. Alinuch Aleksandrina, Pučka štediona, Dragutin Uri; po 2 K: Janko Težak, Franjo Derdić, Julijana Cal, P. Schick, A. Rutić.

† Gjuro Franceković, činovnik Samoborske štedionice i pojednik umro je dne 24. pr. mj. u 41 godini. Pokojni Franceković bio je u svim krugovima samoborskog građanstva rado vidjena ličnost radi svoje vesele čudi i humoru. Bio je kroz više godina tajnik i izvršujući član hrv. pjevačkog društva „Jelo“, a i član podupiratelj ostalih naših društava. Zadaća nekoliko godina davala mu je njegova teška bolest venne maba, dot ga nije iz ovog očaja izbavila smrt.

Sproved home je prisustvovao veliki broj našeg građanstva iz svih okolja. Bio je u utork 23. pr. mj. Pjevačko društvo jeka oprostito se od ovog draga sa pjesmama žalobnom, Rasplakanoj rodbini naše sućrbe a pokojniku bila laka semija!

† Florijan Lacka, obrtnik i pojednik u Gorahem kraju, umro je 26. o. mj. u 78. godini života. — Sproved bio me je u petak dne 28. o. mj., kojemu je prisustvovao brojno našeg građanstvo. — Laka me semija!

Pivačarski odbor invalidskih dječje na našemom tleu u Samoboru. Pod vodstvom upravnika invalidskih škola g. Lepper i učitelja pivačarskog odsjeka te škole g. Srećka Pavlikovića došli su dne 28. o. mj. invalidi — učenci pivačarskog odsjeka — u Samobor; da pregledaju pivačarsko g. Presečkoga, te da sudjeluju kod berbe i prešanja groždja u vinograde na Rajcu. Tumačem bio im je svuda uz struč-

nog učitelja i sam g. vlasnik, koji je invalidima mnogo toga zanimivoga iz praktičnoga vinogradarstva i pivničarstva iznio što su učenici velikom pomnošom slušali, a i štošta ispitivali interesirajući se za uistinu uzvratno uređene uređbe a i vinograd. Kao voditelj izlaza kako i isval di bijahu cijeli dan gosti gostoljubive kuće g. Presečkoga, te mu na odlasku izrekoh toplu zahvalu na svemu što je taj dan lijepa i korisna pružio. Izletu pridružilo se gg. general Marić, Šandor vitez Maravić i ravnatelj struč. škole Debeljak.

Samoborska željeznica. Poradi velike nestašice ugljena a i tehničkih poteškoća obustavljaju se počam od 3. listopada tog. do najmjega stajališta „Kolodv. cesta“ kraj južnog kolodvora u Zagrebu i „Dolnji Stenjevec“ (Sert), tame dakle vlakovi lok. željeznice do daljnjeg prisijati neće.

Državne nagrade za obrtne radnike. Trgovačka i obrtnička komora zagrebačka raspisala je do konca mjeseca listopada 1917. natječaj za osam državnih nagrada po slatim izuma, te će se ove godine u priznanju stalnosti namještanja, podijeliti obrtnim radacima iz njenog područja, koji služe kod jednog ter istog poslodavca (zanimlje ili tvornice) neprekidno najmanje pčmaest godina, ako im redovita godišnja plaća ne premašuje K 2000. Natječajne uvjete mogu zainteresirani doznati kod rečene komore (od 11 do 12 sati, sote br. 4).

Iz naše aprovizacije. Prije nekoliko dana dobila je općina 6 vagona buča. Običano brašno još uvijek nije došlo. Samobor ima u istom „Pech“, buče kojih ne trebamo su došle, brašno koje trebamo — ne dolazi. U novinama se javlja, da će u Budimpešti uskoro peći žemijčke! Nebi li bilo uputno da g. načelnik otputuje u Peštu na proučavanje aprovizacije, moguce bi što naučio kako se opskrbljuje pučanstvo, jaani Samobore!

Čišćenje ulica. Pišu nam iz općinstva: U Samoboru je bio običaj da se ako nije bilo moguće čišće a ono barma dan prije nedjelje i blagdana pometu i počiste ulice. U zadnje p.k. doba i to je izostalo, tako je u nedjelju 23. pr. mj. bio Trg. Leopolda Salvatora a pogotovo pokrajne mu ulice pune smeća i blata. Zašto gosp. načelnik napušta ovo čišćenje to nama nije poznato. Mogu e iz štednje? To iz zdravstvenih razloga nebi smjlo da čini. Ako općinski tešaci moraju svake subote a gdjekaća i u čednu polijati vodom cestu pred kućom u kojoj stanuje gosp. načelnik i onda pročnik i cestu pumao pometiti, to bi tim više gosp. načelnik morao nositi brigu da se i Trg. Leopolda Salvatora i druge glavne a i pokrajne ulice očiste!

Iz aprovizacije općine Podvrh. Općina Povrh dobila je jedan vagon ječma za aprovizaciju svog stanovn štva. — Čudno? — Samobor dobiva buče, a Povrh ječam!

Plaćaj svatko dno svoje. Ono će mu morati odgovoriti: Daj se uboge, za pušteno majke poginulih ratnika. Mi se uboge ne možemo ubiti ni svoje veike boji, no dopustimo se svoji svatko toliko, da ne gladuju u starosti. Novčane polijke neka se sudničnicom otpreme na adresu: „Zaklada za majke poginulih ratnika“, Zagreb, Bica, mjenjanje će odgovornost bunas Plemeniti darovaniji, koje će sam naplatiti samostal!

Kolodži u parku Reke mlak, da je ovaj lijepi park na Novoj cesti za to, da može poslužiti svoje komele na plaću. I za to se ovaj demonicni jata kokoti, koje ondje bježaju po rondelama, onečišćuju puteve i park trava, koje ima u zakupu jedan odvjetnik. Budući da je park zatvoren, ne može se posjetiti ali kolodži: ne ovaj svatko, ne može biti slobodan. Neki dan pitalo se u tom pogledu tako daleko, da se nečestiti čitavi vrtci i prolaznici o plot. Naravno da se nije moglo dogovoriti samo kolodžima!

Trg. pogovaratvo isto je odredilo, prema kojoj će dati kolodži posrijepati, koje se smatra a parku. Pošto pravo, jer vsje vlasnik, ali kolodži posrijepati, da park nije očistio posrijepati, i da je svatko došao svoje kolodži posrijepati parku.

Noćne provale. Prošle srijede provalili su neki zlikovci u klet g. Ivanuševića razbi prozor, unišili u klet i porazbacali sve pokućstvo po sobi i otišli. — U noći od petka na subotu, provalili su opet u vilu gospodje Gabrić načinili isti nered po svim sobama. U kuhinji na stolu našli su grozdje koje su u jednom ubrusu iziskali i načinili mošta Čini se, da su sasma mirno nješto jeli i valjda taj mošt pili. Odnjeli su jedne stare cipele i drugo ništa. Voće koje bilo pokraj kuhinje, ostalo je netaknuto Isto je tako provaljeno u Gizniku u kletji gg. Presečkoga i Kleščića. Po svemu se vidi, da moraju biti kakovi objesni derani, koji su borjeli praviti objesne ludorije. Svi slučajevi prijavljena su policiji.

Odgovor uredništva.

Gosp. V. P. Primili smo kod zaključka lista. Ući će u drugi broj.

Gosp. H. S. u Z. Dolazi u idući broj.

Vatra u Sv. Nedjelji.

(Izgorjela kuća — Neprilike sa pretpregom. — Žalosne prilike u Sv. Nedjelji.)

U srijedu, 26. rujna u 1 sat poslije podne zametjeno je ovdašnje vatrogasno društvo, da podje u Sv. Nedjelju, gdje da jedna kuća stoji u plamenu, a drugoj u neposrednoj blizini prijeti najveća pogibao. Društveno zapovjedništvo dalo je odmah trubiti „na uzbud“ i vatrogasci se skupiše brzo u gasilani. Ali sada je bilo što vidjeti. Spreme bijahu pripravne na odlaz, a pretprege ni od kuda. Nekoji, koji imaju po dva konja, izgovarahu se barem to, da im je jedan konj pobijen u nogu. Intervencije policije osvale su bez uspjeha. Naposljetku nešto se moralo da učini. U taj par vozio je sluga Neubauerov vapno preko trga. Njega p. zove redarstveni nadstražar Tonković da pruži pretpregu. No ovaj makar je sam iz Sv. Nedjelje, jednostavno odbrusi: „Makar izgori cijela Sv. Nedjelja, ja ne dam konja!“ Zatvoriše ga, a odmah izatoga se prijavi, da je voljan voziti. Razumije se, od straha pred zatvorom. Njegovim konjima odvesena je na požarište štrcaljka dok je za druga, momčadaka kola, dala konje gdje. bar. Alimoch. Čast joj! Plemenita ova gospodja svakiput, kadgod bude požar, smjesta stavlja svoje konje na raspoloženje požarničkoj četi.

Kad su vatrogasci pod vodstvom svog podvojvode B. Tonija stigli u Sv. Nedjelju nadjoše tek zidove kuće posjednika Antuna Plošina. Plamen, koji je još ovdje-ondje li-zao, pogasiše vatrogasci sa dvjema mazovima vode, koju je štrcaljka crpala iz blizog bunara. No i u ovom je vode svaki čas nestajalo. Goreće kuće drži se neposredno kuća Štrmčakova, no ova je srećom potpuno spašena. Na lice mjesta došao je od kot. oblasti kot. stacionar Grozdanić, koji je izdao nužne upute i odredbe. Osobito se iskazao kod gašćenja činovnik ratnog osiguranja Stjepan Horvat koji se slučajno ondje desio dopetio avli sa vlakom u 1/2 sat na stanicu Sv. Nedjelja.

Zanimljivo je kod toga ovo: Dan prije vatre imao je Plošin kupca i malo te se se pogodilo sa kuću. Najbliži pak susjed Štrmčak prodao je svoju kuću npr. blagajniku Kukulović i blagajnik je baš malo vremena prije požara isplatio kuću. Da je narećom zahvatio požar i ovu kuću, novi bi posjednik isti dan ostao bez kupljenog objekta.

Dne 18. pr. m. bila je opet velika vatra u sv. Nedjelji, te su izgorile Pavlo Kantanca gospodarske zgrade, 2 krave, i konj, 2 svijetle sieno i kolodžina. Stara je veika.

A sada još nešto. U Sv. Nedjelji često se vatre; najviše u cijelom kotaru. Općina ima vatrogasno štrcaljke, za koju je — koliko se spćamo — pridonijela i zem. vlada. Ta štrcaljka nekadašnji danas ne funkcionira. Preko gospodje njekim vlasnika, i nitko se ne brine, da se popravi. Zar nema dosta ljudi u Sv. Nedjelji, da se osnuje vatrogasno društvo. Bi nema onaj sieno kolodži, da se dade na ovaj likovni i parovozni posao? —

Jedni seljani gube glave na fronti, a drugi koji su srećni da su kod kuće, ne bi zar mogli tu žrtvu pridonijeti, da stoje na braniku imovine svoje braće!

ili su samo za to tu, da goloruki gledaju, kad požar uništava tuđu imovinu?

Popevke z brajna.

V sora.

Dani se — — I lepi dan bu,
Vrh traja se sa zlati.
A doli je v dolu još megla,
V trnacu drevje spi.

Al e' by dugo tak tiho —
I puka i bu čuvar.

Dani se — — I skoro v traju
Zaroštal bu brentar.

Kak negda.

Si zbrali su se braći,
Nastanili su lajt.

I span je rekel na to:
„S pomoćju Božjum, hajt!“

I još jim je prikrišal:

„Al pazi saki braći
Da najlepše mi grejsdže
Ne dojde pod dreaš.

Od nega se bu nasmjodna
Jen lepi venec spiet.“

— Poćima brajna. Med tral
Jen tič je preletel.

Z dobrih vremena.

Su postat su prešli pudari,
Ode muškat i javor diši

I redna je mukovatka,
Da cel se breg plavi.

To brajna bu! Gizdavo
Stojidu na obrlju dva.

Olediju v dol, je i pala
Zemeška se gospa.

1917.

Jesen je v traju, al jarko
Još sunčeca topi,

I letos dozreva prirod,
Kak dugo ga bito ni.

Črn-bel moguće zalo
Tak veselo cvrči.

I jempat od jednega leta
Povedalo se bu,

Kad zrasto je visio kak ogen
V hrvatskemu gorju, —

A čekalo se je reško,
Da dani pretekā.

S. O.

Naučnika za urarski obrt traži
Ivan Hubalek urar
i draguljar u Samoboru.

Tko želi

dobro naučiti njemački čitat, pisati i govoriti neka se prijavi kod gosp. Dočkai.

Stan

od 2—3 sobe, prizemno, traži od 1. studena mirni stanar bez djece. — Ponude molimo na upravu lista. — O.

Prodaje se

divan, 2 fotelja i 4 stolice, saavim još dobro uzdržani. — Pobiže u upravi našeg lista.

Oglas dražbe.

Podružakca crvenog križa javlja, da će n nederju 7 listopada u 3 sata poslije podne prodevati putem javne dražbe: badnja sa selja, kotlove za kuhanje, tanjure i ostali pribor.

Dražba održati će se u Samostanu.

Obavijest.

Sl. općinstvo trga Samobora i okolice upozorajem da imadem na zalih dostatna količina jesenskih biljka t. j. korablice, kupuse kćija, biljka od sate rane i kasne i sve druge vrtjarške biljke.

Isto tako imadem velku zalihu vrtjarškog sjemenja najplodovitije vrste vlastitog uzgoja.

Sa štovanjem

Josefina Paš
Opatova ulica 50

Javna zahvala

Svoj rodbini, prijateljima, znan-
ci a i građanstvu trg. Samobora koji
su mi prigodom teškog udara, koji
me je zadesio slijed smrti dragog
mog supruga, odnosno ujaka i strica

Martina Zalca

nastojali utješiti i ublažiti mi bol, te
sproveli neprežaljenog pokojnika do
vječnog počivališta, okitivši mu odar
cvijećem i vijencima, izrazujem svoju
duboko osjećanu hvalu.

Napose zahvaljujem gg. Đ. Tu-
ratoviću i dru. Angeru, te veleb. sve-
ćenstvu, za njihovu brigu oko pokojnika
i gg. činovništvu koje je pokojnika
spровelo do hladna mu groba.

Svima jo jednom najsrdačnija
hvala.

Samobor 6 rujna 1-17.

Matilda Zalc

supruga

Rendes voltis Samoboraca u
Zagrebu.

Svratište

k, bobačkom rogu

Elegantna restauracija. Izvršna
kuhinja, dobro vino i pivo.

preporučuje svojim cijenjenim gostima

F Horvat svratištar.

Darujte

za ploču palih samoboraca.

Javna zahvala

Svim prijateljima, znanima i
rodjaci ma te st. građanstvu trga Sa-
mo ora, koji su predragog oca, tasta,
djeda gosp.

Ivana Nep. Gollera

do hladna groba sproveli, odar mu vi-
jencima okitili, a nama svoje susjede
izrazili sameno ili pismeno budi ovime
izrečena naša najdužnja hvala.

Napose hvalimo vojno-veteran-
skom društvu bna Jelačića koje je
korporativno svog starog druga do
hladna groba spровelo, zatim zadruzi
gumbarškoj iz Zagreba koje je sa bar-
jakom spровoda primstvovalo.

Svima još jednom hvala i od
Boga plaća.

Tugujuća rodbina.

Izvolite pregledati izloge.

Najprikladniji darovi
za svaku zgodu!

IVAN HUBALEK

 urar i draguljar

SAMOBOR, glavni trg (kraj ljekarne).

Popravci obavljaju se brzo i točno.

ure,
zlato,
srebro,
briljanti

Pomodna kuća i tvornica rublja S. BERGERA nasljednici

Jelačićev trg br. 2. ZAGREB Jelačićev trg br. 2.

Fine vunene i svilene tkanine.

Velike skladiste fine svile, fantastične tkanine po najnovijem
stilu, engleskih tkanina za košulje, francuske za bluze i
kućne haljine te raznih pokrivača i barkanda.

Muške i ženske rublje kao i posteljina.

Velike skladiste pamučne i platnene robe, stonog rublja,
garnitura za krevete, vaze i garnituru za krevete i pokrivače
od tkanine, obojene, svjetle i tamne za posteljinu.

Uzorke kao i pošiljke preko K 20- šaljemo besplatno.

Najbolji cigaretni papir sadržajnosti je

„GOLUB“

Jedini hrvatski proizvod.

Zdraviju neškodljiv.

— Dobije se svuda. —

Prva hrv. tvornica cigaretnog papira
U ZAGREBU.

STAKLANA FRANZ, Zagreb, Jelačić trg 7.

Trgovina na malo i na veliko. — Telefon br. 22-42.

Krasne moderne čaše. Elegantne kristal garniture, najnoviji proizvod.

Prikladni darovi za svaku zgodu kao:

čaše i boce sa hrvatskim narodnim grbom i trobojkom. Majolika čašure u narodnom stilu.

Sljane figure iz glasovitih tvornica. Električne i petrol. svjetiljke i lampice.

Specijalne skladiste za bakteriof. i vakcinalne potrebitine.

Staliente za odprema dječjaka u prepoznatljivim drvenim loncima.

